

ganske betydeligt, Beløbet er nu gaaet meget længere ned. Naar man ser paa, hvilke Skattebeløb der kan forventes at indgaa i det kommende Finansaar, 1923—24, er Forholdet jo det, at vel er der budgetteret 372 Mill. Kr., og man kan regne med under Forudsætning af, at de nu forelagte Skattelove fornyes, at man kan komme noget, en 24—25 Mill. Kr., højere op, men samtidig er vi blevet oplyst om, at Skatterne vil svigte med en 28 Mill. Kr., og det endelige Beløb, man da kan regne med vil komme ind i Skat, bliver saaledes ikke mere end 368 Mill. Kr. Naar man ser dette Tal i Forhold til, hvad der indkom i 1919—20, nemlig ikke mindre end 575½ Mill. Kr., vil man opdage, at Skatterne nu er gaaet ned med over 200 Mill. Kr., og heraf falder i alt Fald den væsentligste Part, henimod 200 Mill. Kr., alene paa Indkomst- og Formueskatten, idet den er gaaet ned fra 325 til 131 Mill. Kr., det Tal, som Finansministeren regnede Provenuet vilde blive for det kommende Finansaar.

Ikke desto mindre fandt det ærede Medlem Hr. Stauning, at naar man nu skulde skaffe Balance, behøvede man ikke at gaa til disse Beparelser, som er foreslaaet, men det ærede Medlem havde to Veje at gaa. Den ene var selvfølgelig Militærudgifterne. Disse bruger det ærede Medlem, enten det gælder nye Skattelove eller højere Aldersrente eller Beparelser. Jeg synes nu, det er nogle Gange for meget, det ærede Medlem bruger dem. Det er lige ved at udarte til at blive til noget, jeg ikke rigtig vover at karakterisere med dets virkelige Navn. Lad gaa, at man bruger dem een Gang, men de kan ogsaa kun bruges een Gang, thi har man udnyttet dem den ene Gang, kommer man til at lade dem hvile de andre Gange. Det ærede Medlem fandt dernæst, at man kunde tage noget mere paa Formueskatten. Jeg synes for øvrigt, det er mærkeligt, eftersom jeg nu har oplyst, hvordan Indkomst- og Formueskatten er faldet med et Par Hundrede Millioner Kroner, at man alligevel fremturer i at tale om mere Formueskat. Jeg har tidligere nævnt, at jeg har lagt Mærke til, at der undertiden ude i Landet ved Møder er blevet nævnt Manden med de 20 Mill. Kr. Nu ved jeg ikke, om der i Øjeblikket findes nogen her i Landet, der har en Snes Millioner Kroner, men lad os gaa ind paa Tanken, at der findes en saadan Mand, og lad os sige, at hele denne Kapital er rentebærende, saa har han med en Rente af 5 pCt. en Million i Indtægt. Vil man nu undersøge, hvad denne Mand betaler i Skat, maa han først svare godt 219 000 Kr.

i Indkomstskat af Millionen, og han maa af Formuen betale 304 000 Kr. i Formueskat. Det vil med andre Ord sige, han kommer op paa i Skat af disse 20 Mill. Kr. Formue og 1 Mill. Kr. Indtægt at svare rundt regnet 523 000 Kr., med andre Ord, alene til Staten vil han komme til at betale mellem 52 og 53 pCt. af sin Indtægt. (Zahle: Hvert andet Aar). Nej, han maa betale Skat hvert Aar. (Zahle: Ja, men ikke saa meget.) Naa, det ærede Medlem mener maaske, at Formuen synker, ja; det er rigtigt, efterhaanden gaar jo Formuen ned. (Zahle: Han har Lov til at fradrage Skatten i sin Indtægt.) Selvfølgelig har han Lov til at trække sin Skat fra næste Aar som alle andre Mennesker, det siger sig selv. Og han skal endvidere betale sin Indkomstskat til Kommunen, og hvor høj den bliver, afhænger jo af, hvor høj Procenten er. Jeg tror nok, at naar vi faar dette Beløb lagt til, vil man have en levende Følelse af, at den paagældende Formue er belastet meget højt. Og overført paa den øvrige Beskatning af Indkomst- og Formue tror jeg nok, Beskatningen vil være af en saadan Natur, at man, hvis man ikke fuldkommen vil ødelægge Opsparingslysten i vort Folk, ikke kan gaa længere ad den Vej. Jeg er for øvrigt ogsaa i det heldige Tilfælde at være enig med de Herrers tidligere Finansminister i saa Henseende, idet ogsaa han mente, at man allerede var kommet saa langt ad den Vej, som ønskeligt var. Jeg skal nu afvente, om man fra den Side vil stille Forslag om at gaa højere op med Skatten; jeg tvivler en Del derom.

Men naar man nu altsaa skal anstille sine Betragtninger over, hvordan man faar skabt Balance — thi det er og bliver jo Hovedpunktet, vi staar overfor —, ja, saa har jeg allerede vist, hvorledes Indtægterne yderligere er gaaet ned, men jeg skal prøve paa at rekapitulere de Bestræbelser, Regeringen heroverfor har udfoldet, idet jeg tror, det ærede Medlem Hr. Stauning saa vil være klar over, at der alligevel findes en Linie, ogsaa en fast Linie, i den Politik, Regeringen har anlagt. Det første, man maatte have sin Opmærksomhed henvendt paa, var Statsvirksomhederne, som havde et rivende Underskud, og jeg nævnte allerede i Gaar, at man nu var naaet fra et Underskud paa 67 Mill. Kr. til et Overskud paa ca. 4 Mill. Kr. Vi er altsaa naaet det første Maal, at bringe Balance i Statsvirksomhedernes Indtægt og Udgift, og endogsaa at notere et lille Overskud, som forhaabentlig i det kommende Finansaar vil blive en Del større. Det andet Maal var det at faa Militærudgifterne bragt be-